

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea normelor metodologice privind stabilirea categoriilor de persoane prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 58/2023 privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ

Proiectul de hotărâre a Guvernului a fost inițiat în temeiul art. 10 alin. (1) lit. b) și al art. 52 alin. (1) din Legea nr. 58/2023 privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

De asemenea, proiectul de hotărâre a Guvernului este inițiat de Ministerul Cercetării Inovării și Digitalizării, în calitatea sa de autoritate de stat în domeniul securității cibernetică, conform prevederilor art. 1 alin. (3) și ale art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 371/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării, cu modificările și completările ulterioare.

2.2. Descrierea situației actuale

La art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 58/2023 sunt prevăzute generic categoriile de subiecte de drept cărora li se aplică prevederile acesteia, respectiv *”rețelele și sistemele informatice deținute, organizate, administrate sau utilizate de autorități și instituții ale administrației publice centrale și locale, altele decât cele prevăzute la lit. a), precum și de persoane fizice și juridice care furnizează servicii publice ori de interes public, altele decât cele de la lit. b)”*. În conformitate cu prevederile art. 52 alin. (1) din Legea nr. 58/2023 categoriile de persoane care se încadrează în conținutul și limitele prevederilor art. 3 alin. (1) lit. c) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Curtea Constituțională a României, în Decizia nr. 70/2023 referitoare la respingerea obiecțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. c), art. 21 alin. (1), art. 22, art. 25, art. 41, art. 48 și art. 50 din Legea privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, a stabilit următoarele repere jurisprudențiale în identificarea și stabilirea categoriilor de persoane prevăzute la art. 3 alin. (1) lit c) din Lege:

- paragr. 68: *”Astfel, prin raportare la prevederile legii supuse controlului de constituționalitate și interpretând sistematic prevederile sale, Curtea constată faptul că sfera de întindere a persoanelor fizice sau juridice private care prestează servicii publice sau de interes public nu poate să vizeze decât acele persoane fizice și juridice de drept privat care prestează servicii publice sau de interes public cu un impact asupra securității naționale în spațiul cibernetic, iar nu orice persoană fizică sau juridică de drept privat care prestează orice serviciu public sau de interes public”;*
- paragr. 70: *”categoriile de persoane - subiecți de drept se pot stabili prin hotărâre de Guvern numai prin luarea în considerare a criteriului de clarificare stabilit expres în lege (dacă prestează servicii publice sau servicii de interes public), a criteriului de eliminare (altele decât persoanele fizice sau juridice care prestează servicii publice de comunicații electronice pentru entități publice centrale sau locale) și a obiectivelor avute în vedere de legiuitor la art. 4, prin identificarea numai a acelor categorii de persoane fizice sau juridice care prestează servicii publice sau de interes public care pot afecta securitatea cibernetică, deci și securitatea națională. În consecință, prin hotărârea prevăzută la art. 52 alin. (1), Guvernul va organiza punerea în aplicare a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. c), ținând cont de ansamblul normativ al întregii legi. Or, o hotărâre de Guvern care este prevăzută de legea însăși pentru punerea în aplicare a unui articol din respectiva lege nu poate fi adoptată cu ignorarea întregului ansamblu normativ. Principiul legalității presupune ca actul administrativ să respecte nu doar norma legală de trimitere, ci ansamblul normativ aplicabil în respectivul domeniu de reglementare”;*
- paragr. 71: *”Pentru aceste considerente, Curtea reține că dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. c) din Legea privind securitatea și apărarea cibernetică a României, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative asigură și respectarea principiului securității raporturilor juridice, astfel cum acesta este reglementat prin dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, iar, la nivel infralegal, prin exigențele Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010. Referitor la acest principiu, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că prin reglementarea normelor de tehnică legislativă legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concurează la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea*

